

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTI: DR. RÉVÉSZ IMRE.

FŐMUNKATÁRS: DR. SZÁSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

A Kollégium jövője.

(Ezt a régebben írt cikket aktuálissá teszi most az egyetemnek a kollégiumból közelesen kiköltözése).

A Kollégium jövője iránt olyan nagy felelősséget kell éreznie minden egyes neveltjének hogy köteles annak jövőjéről gondolkodni. Ez a meggyőződés adja kezembe a tollat és pedig az alábbi két megfigyelésből kifolyólag. Az egyik az, amit lapunk szerkesztője néhány év előtt tett, hogy az egyházmegyei gondnokok, kerületi és megyei tanácsbírák közt egyre fogy a földbirtokosok száma, a honorácioroké pedig szaporodik. A másik megfigyelésem pedig az, hogy egyik Debrecen-vidéki református gentry-család, miután az egyik református gimnáziumban még az igazgatónál sem lehetett fiának egészséges fejlődése felől megnyugodva, kénytelen volt a gödöllői premontrai gimnáziumba adni a fiát, ahol olyan modern és hygienikus internátus van, amilyen a reformátusoknak nincs. Pedig az illető földbirtokos ma is egyházi tisztséget viselő, áldozatkész, templomjáró, igazán jó református keresztyén feleségével együtt s mindkét család elődei bőven kivették részüket a református egyházi munkából, mint tiszta református és nem vegyes vallású családok ivadékai.

A névtárak világosan mutatják, hogy egyházi tisztséget viselő földbirtokosaink száma minden egyházkerületben nagyon megfogyatkozott. Még ha számításba vesszük is azt, hogy a birtokos családok ellateineresedése természetes folyamat, mégis fájdalommal kell nélkülözünk az egyházi munka terén sok olyan birtokos református családi név viselőjét, kiknek elei, közelebbről még az apái is, elöljártak ezen a téren. A vagyoniilag független református és evangélikus földbirtokos egyházi vezető-férfiak jelenlegi megfogyatkozása pedig egyike ez egyházak legnagyobb veszteségének, mert a magyar református és evangélikus egyházak főerősségei a multban éppen ők voltak. Különösen veszteség ez ránk nézve ma, amikor a római egyház renaissanceában a protestánsok

száma állandóan esökken s amikor a római egyház a Regnum Marianum elérését nemcsak egyházi, hanem állami törekvésnek és érdekeknek is szeretné feltüntetni. Mert ha a Bánffyak és Tiszák idejében nem árthatott az állami tisztviselőnek az, ha protestáns egyházi tisztséget viselt, azt ma, a kurzus óta még az egyetemi tanártól és a kúriai bírótól sem veszi a „katholikus Magyarország“ jó néven. Azt pedig be kell vallanunk, hogy még a legnagyobb függetlenséggel bíró tisztviselő sem olyan független — különösen ma — az államtól, mint a nagy vagyonú földbirtokos. Ha tehát a magyar református egyházat elesettségéből fel akarjuk emelni, mindent meg kell tenni arra, hogy a törzsökös magyar, gentry és mágnás családok egyházi életünkbe mielőbb visszakapcsolódjanak.

Itt van tehát az ideje annak, hogy jól szervezett, egységes propagandával a Kollégiumot részben a jelzett családok ifjainak modern és hygienikus internátusává tegyük s ezáltal elérjük elsősorban azt, hogy a jövő generációt kálvinista világnézetben teljesen a Kollégium szellemében, református egyházunk világi vezetőivé neveljük, de másodsorban azt is, hogy a jelenlegi birtokosokat, kiknek gyermekei itt tanulnak, az egyház iránt elődeikhez hasonló érdeklődésre bírjuk.

A vallásszabadság és az egyházak egyenjogúságának elvi álláspontján álló Tisza István a felekezeti oktatás szükségességéről ezeket mondja: „Nagyon gyászolnám azt az epochát, amely eltörölné a felekezeti tanügyet Magyarország részéről“. Nekünk, magyar reformátusoknak pedig egyenesen léteérdeünk a felekezeti oktatás terén utolsó erőnk megfeszítésével minden lehető megtenni napjainkban, mert az állam és a katholicizmus, a nemzeti újjászületés előtti idők, tehát az 1820-as évek óta soha sem volt annyira egy és ugyanaz, mint napjainkban. Ezt a munkát pedig a független és vagyonos gentry és mágnás-családoknál kell legelőször megkeresnünk s ő hozzájuk kell a kulcsot megtalálnunk, akik szívesen megfizetik gyermekeik magas internátusi költségeit. Sajnosan tapasztaljuk, hogy csekély ki-

vétellel nagyon kevés református öntudattal jöttek ki református ifjaink s így a birtokos ifjak is a többnyire állami vagy másfelekezeti középiskolákból. A vallással való nemtörődést pedig ennél a generációnál már nem lehet azzal menteni, mint apáiknál, akik azért nem érzik kötelességüknek az egyházi munkát és áldozatkészséget, mert az akkori korszellem nem kedvezett a vallásos életnek. Ez a magyarázat a háború végéig megállhatott, de ma már nem, mert hiszen a kath. birtokos ifjak csaknem mind öntudatos kongregánisták, Emerikánások és Szent Lászlósok, ezzel szemben nálunk a Bethlen Gábor-Kör, KIE, Soli Deo Gloria éppen csak hogy vegetálnak és birtokos fiaink — pár dícséretreméltó kivételtől eltekintve — nem érdeklődnek irántuk.

Már a középiskolában intenzívebb vallásos oktatásban kell tehát részesíteni református birtokos osztályunk gyermekeit. Egy ilyen célt szolgáló hatalmas központi intézmény lenne számukra Debrecen, a Kollégium, mint a magyar kálvinizmus menedékvára. Az egyetem kiköltözésével a Kollégium egyrészt modern, a gentry és mágnás osztály gimnáziumot és egyetemet végző fiainak megfelelő, a modern nyelvek tanulására és a sportra berendezett internátusává kell tenni a leggondosabb vezetés alatt és biztosítani azt, hogy a Tiszavidék és az ország minden református földbirtokosa ide adja a fiát. Sárospatak mellett, ha azt ilyen intézménnyel el is látták, ide Debrecenbe is jut elég földbirtokos fiú. A gödöllői premontréi gimnáziumba, annak modern internátusa miatt pl. állítólag több református birtokos ifjú jár. Az említett református birtokos család fiát ugyan nem féltém, hogy reverzalist ad s hogy ezért utódaiban elkatholizálják, de viszont hány olyan hívünk van, aki azért nem lehetett öntudatos református, mert szerzetesi vagy csak állami gimnáziumban tanult. Nagyon erősen vallásosnak kell ugyanis lenni annak a családnak, amelynek a gyermeke egy szerzetesi gimnáziumban vagy zárdában, sőt ma már az állami iskolában is, igazi református keresztyénné lesz, még ha olyan kiváló hitoktató lélkésze is van, amilyen szerencsénk éppen Gödöllőn van. Egy ilyen internátus a Kollégiumban elhozná a magyar kálvinizmus renaissanceát is, mert ezek a közélet terén vezető s az államtól független földbirtokosok sietnének kivenni a részüket, egyházunk jelenlegi szorongatott helyzetéből és elesettségéből való megszabadításának munkájából. Akkor belátná minden egyes református gentry és mágnás, hogy kötelessége egyházát védelmezni, mert ez létérdeke a magyarság egyetemének is.

A Kollégium jövőjéhez tartoznék még azután az is, hogy a mult tanévvel megindult polgári iskola IV. osztálya fölé a debreceni civis, kis- és középbirtokos gyermekek részére a négy osztályú református gazdasági középiskola felállíttassék. Nagyon sok olyan kis- és

kisközépbirtokos civis van ugyanis, aki szívesebben járatná ebbe a fiát, mint a gimnáziumba. Ezt az iskolát, amelynek a mintája már Szarvason megvan, Debrecen városnak és a debreceni református egyháznak közösen kellene megcsinálni, hogy ez is a Kollégium szellemében működne, hogy a református egyház számára a debreceni civis mindvégig biztosíttassék s a jelenleginél buzgóbb vallásos életre nevelődjék.

Tisza István örökigazságú szavaival akarom befejezni ezt a fejtegetést: „Vajjon veszít-e vele a mai generáció, ha módunkban áll kifejezni és bele nevelni a sokat emlegetett nyakas és független kálvinista szellemet, azt a talán sokszor kellemetlen és érdes, de független és szabad szellemet, amelyre a jelenlegi generációnak olyan égetően szüksége van.“ Bizony meg kell állapítanunk, hogy erre a szellemre jelen és jövő generációnknak a Tisza István idejénél sokkal nagyobb szüksége van.

Vagy van azért a magyar protestantizmusban élni: „hit, jog és erő“ és akkor kezdjük meg a fenti munkát, vagy pedig kénytelen-kelletlen bele kell törödnünk háttérbe szorításunkba, számbeli és erkölcsi súlyunk fokozatos csökkenésébe.

Régi magyar.

Csoda dolog az „adni és venni“ viszonya. Nem a vevő gazdagszik, hanem az adó.

Ráfogások.

Valaki felhívta a figyelmemet Kristófi József „Magyarország kálváriája“ című könyvének egyik helyére.

Ez a Kristófi József — néhányan még talán emlékeznek rá — egyideig Szatmármegyében volt főispán, majd az úgynevezett darabont kormány idejében belügyminiszter volt. Akkor nem bírta a maga törekvéseit megvalósítani és ez alighanem az idegeire ment, mert aztán nagy szenvedelemmel állt annak az irányzatnak a szolgálatába, amelynek fejéül a szerencsétlen véget ért Ferenc Ferdinánd trónörökösöt tartották.

Ez a Kristófi az említett munkáját a maga igazolására és az ellenfelei kártékony voltának bizonyítására írta. De ha minden részében olyan alapos és olyan igazmondó, mint abban, amelyre figyelmemet felhívták, akkor semmi esetre sem éri el célját.

Az a rész, amely minket érdekel, a könyv 499. és 500. lapján olvasható. Szó szerint azt írja:

„1907 május 28-án megdöbbentő esemény történt Debrecenben. A koalíció emléktáblát helyezett el a református Nagytemplomban, ahol 1849 április 14-én a Habsburg-dinasztiát trónvesztettnek nyilvánították s ennek kapcsán hivatalosan ünnepelte az uralkodóház trónvesztésének kimondását.“

Azután előadja, hogy gyorsan beszerezte a hiteles adatokat és jelentést tett Ferenc

Ferdinánd trónörökös politikai műhelyének. Az 1907 május 31-én kelt jelentés szövegét is közli. Aztán elmondja, hogy a trónörökös magához hívatta és megkérdezte, mit kell neki tenni a debreceni eseménnyel kapcsolatban. Az ő válasza az volt, hogy a királyi ügyésznek kell eljárni. Ferenc Ferdinánd tehát írt a királynak, de levele, mint annyi más, a papírkosárba került.

A Kristófi előadásával szemben a valóság az, hogy a debreceni Nagytemplomban sem 1907 május 28-án, sem máskor, nem helyeztek el emléktáblát sem a detronizáció megörökítésére, sem más tartalommal. Ennek folytán az az ünnepély, amelyet Kristófi szerint a főspán és városi magisztrátus, meg a főiskolai tanári kar részvételével tartottak volna, egyáltalán nem volt a világon.

Ellenben igaz az, hogy 1907 április 28-án — az egy hónapi tévedés legfeljebb csak annyiban fontos, hogy az előszó szerint a történeti adatok helyességét Marczali Henrik professzor is ellenőrizte — tehát nem május, hanem április 28-án, nem a Nagytemplomban, hanem a kollégiumi oratórium külső falán helyeztek el egy emléktáblát. Ezt az emléktáblát sem a koalíció helyezte ott el, hanem a főiskolai ifjúság, amelynek kezdeményezése és munkája volt úgy a tábla készítése, mint az ünnepély rendezése. Ezen az ünnepélyen az ifjúság hívására csakugyan megjelentek a város előkelőségei. Haendel Vilmos akadémiai igazgató volt az ünnepély vezetője, Jánosi Zoltán imádkozott, Ferenczy Gyula emlékbeszédet mondott és egy Varga nevű theologus szavalt.

De — s ez a dologban legnevezetesebb — ezen a táblán sincs egy szó sem a Habsburg-dinasztiáról vagy trónvesztésről, hanem ez a felírás olvasható:

„E falak között tartotta a magyar országgyűlés képviselőháza üléseit 1849 január 9-étől 1849 május 31-éig. E falak hallották alkotmányunk lánglelkű harcosait. Dicsőséges emlékükre emelte a főiskolai ifjúság 1907 április 28-án.”

Az emléktábla a Kollégium Nagytemplom felé néző szárnyán, a főkaputól vezető lépcsőház folyosóján szembeötülő helyen van a falba illesztve és a felírás rajta nagy, aranyozott betűkkel kivésve. Könnyű meglátni akárkinek s bizony emez adat hitelességének megbírálásához nem volt szükség sem Marczali, sem más Henrikre, elég lett volna egy első gimnázista gyerek is.

No aztán majd induljon el a jövőendő történetírása a volt belügyminiszternek egy volt egyetemi tanár tekintélye alá helyezett emlékiratán.

Ez a Kristófi József meghalt már és emiatt a véleményemet a régi bölcs közmondásra figyelemmel el nem mondhatom az eljárás felől.

Ellenben annyi tanulságot mégis lehet

levonni, hogy a Luther mondása szerint: a Sátán keveri össze az egyházat a politikával. Tehát mindig úgy igyekezzünk szolgálni az egyházat, hogy a Sátán ne találjon a maga munkája számára támaszpontot.

K. B.

Csak prédikálni szoktál az árvákról?

HÍRADÁS

Római és evangéliumi misszió Tiszalökön.

Tiszalökön nemrégiben róm. kath. missziós szerzetesek jártak, akik egy heti munkával eredményes munkát végeztek a kath. egyház szerinti hitélet fellendítésében is, de teljes sikerrel járt a munkájuk a vegyesházások eddigi békés életének felzavarásában és boldogtalanná tételében is. Szereplésüket bírálat tárgyává tenni nem kívánom, de mégis lehetetlennek tartom, hogy nyilvánosság előtt meg ne említsem az általuk gyakorolt bűnbocsánat hirdetésének módját, amely teljesen a középkori búcsúcédulákra emlékeztet céljában is és a kivitel módjában is. Az itt szereplő missziós atyák úgynevezett missziós érmet árultak, amelyhez cédulát is adtak a szószerint következő szöveggel: „Ötévi és öt negyvenednapos búcsút nyer egyszer napjában, ha a missziós kereszt előtt egy Miatyánkot üdvözlégyet és dicsőséget mond az Úr Jézus kinszenvedésének tiszteletére”. Amint tudomásomra jutott, 7—800 egyént gyóntattak és ugyanannyi vette meg a missziós érmeiket legalább 1.80 P-ért. S ötnapi munka után, mint aki dolgát jól végezte, a mai szegény világban ezer (1000) pengő körüli összeggel megrakodva hagyta itt a misszió a szegénységben és ínségben vergődő gyülekezetet. Munkájuknak hatása már csak azért is megemlítendő, hogy tanulságul szolgálhat más gyülekezetben is, különösen a vegyesházasságok kérdésében, mert ebbeli magatartásuk annyira visszatetsző volt és az erőlködésük oly keresztyénietlen, hogy az eltávozásuk utáni héten öt vegyesházasságban élő kath. egyén két gyermekkel jelentkezett a református egyházba való áttérésre. Úgyhogy a tiszalöki református egyháztagnak között szállóigévé lett: „kár, hogy ilyen ritkán jönnek a kath. térítő atyák, mert ha gyakrabban jönnének, hamarabb és eredményesebben tisztázódnék a róm. kath. és a református hit közötti különbség”. A hittérítő atyák munkája végtelen jó hatással volt a református egyháztagnak buzgóságára. Nincs olyan mozzanata az egyházi életnek, amit készséges lélekkel ne vállalnának és ne támogatnának a nehéz idők dacára is. Soha még ilyen lelkes és lélekemelő reformációi emlékűnnep nem volt Tiszalökön, mint ebben az évben. A gyülekezet lelkesedésének igen szép fokmérője volt a telt templom és hogy a kitett

perselyekbe szegény gyermekek felruházásának céljaira 64 P 45 fillért adakozott.

Ugyanez a mélységes hit ragadta meg a zsúfolásig megtelt templomban a gyülekezetet folyó hó 22-én, a Szeretetszövetség alakulására és céljára rendezett vallásos délutánon. A megnyitó imádság után a vegyeskar megkapó éneke emelte a lelkeket Istenhez s készítette elő a gyülekezetet a Dr. Kiss Ferenc egyetemi tanár beszédének hallgatására. Az arcokon visszatükröződő áhitat kétségtelen bizonyság volt arról, hogy a hallgatóság megértette és átérezte a Szeretetszövetség nagy célkitűzéseit. A persely ezúttal is 60 P 24 fillérrel szolgálta a Szeretetszövetség célját.

Tiszalök, 1931 november 23.

Bartha László
esperes.

KÜLÖNFÉLEK

A debreceni Kálvinisták Templomegyesü-
ete december hó 4-én, a hónap első péntekjén, délután 6 órakor az egyház tanácstermében hitvédelmi szakosztályi ülést tartott. Az előadást Görömbei Péter nagykallói lelkész tartotta, „Karaffa Debrecenben” címmel.

Református külmisziói konferencia Buda-
pesten. Meglehetősen kevés résztvevővel, csendben folyt le november 6—8-án az első magyar református külmisziói konferencia a budapesti józsefvárosi templomban. Jelentősége abban van e konferenciának, hogy a reformátusok a külmiszió területén önálló munkateret kerestek. A konferencia előadói voltak külföldről Jack L. V. lelkész, misziói felügyelő, Lasota Károly lelkész, bibliaiskolai tanár. Továbbá dr. Kovács J. István theologiai tanár, Vásárhelyi Dezső ny. min. tanácsos, e. m. tanácsbíró, Döbrössy Lajos miszionárius lelkész és Morvay István s. lelkész, misziói titkár.

Református nap Hajdúbagoson. Előadásokban gazdag s eredményében messze kiható, a lakosság által nagy szeretettel fogadott református napja volt nov. hó 14-én a hajdúbagosi református egyháznak. Az előadások reggel 1/29-től kezdődőleg tartattak meg a következő sorrendben. A leventéknek a népházban Nagy Lajos sárándi lelkész tartott beszédet a tiszta erkölcsi életről, utána Nagy István debreceni lelkész a finn rokonnép vallásosságáról és erkölcséről. Csighy Andor hosszúpályi lelkész zárta be az előadásokat, intve az ifjúságot a hallottak megőrzésére és megtartására. — A templomban délelőtt dr. Szász Imre monostorpályi lelkész tartott bibliamagyarázatot. — Nagy István debreceni lelkész a jó presbiter hivatásáról, magán- és társadalmi életéről; Uray Sándor debreceni lelkész a nők szerepéről az egyházban; Kovács József debreceni s.-lelkész az evangéliumnak a gazdasági kérdések megoldásában való jelentőségéről tanított. Délután 5 órakor vallásos-estély volt a templom-

ban. Uray Sándor debreceni lelkész a gyülekezeti munka, egységes épületről tartott előadást; Nagy Lajos sárándi lelkész pedig a Krisztusban való szeretetről beszélt, s megalakította a Szeretet szövetséget. — Ez az első megmozdulás — nyilván az ifjú és odaadó új pásztortól eredően — minden jót ígér a sokáig mozdulatlan gyülekezetben, amelyről ezentúl mindig csak ilyen és *ilyennebb* híreket szeretnénk, Isten kegyelméből, hallani!

Református diákkonferencia Debrecenben.
A Soli Deo Gloria Diákszövetség debreceni csoportja november 29-én és 30-án nagyon szépen sikerült konferenciát rendezett dr. Baltazár Dezső püspök fővédnökségével. A Nagytemplomban délelőtt fél 9 órakor tartott istentisztelet után dr. Baltazár Dezső püspök nyitotta meg a nagyon népes konferenciát, amelyen nemcsak a debreceni főiskolás és középiskolás diákok jelentek meg szép számmal, hanem vidékről is (Kisújszállás, Hajdúböszörmény stb.) többen vettek részt. Az előadások három csoportban tartattak: a főiskolás konferencia védnöke volt dr. Kiss Ferenc egyetemi tanár, az előadások helye a Kollégium díszterme. — Előadásokat tartottak: dr. Lencz Géza debreceni egyetemi tanár: „A szovjet és a vallás”; dr. Tankó Béla debreceni egyetemi tanár: „Küzdelem a lélek felsőbbiséért”; Karácsony Sándor budapesti főgimnáziumi tanár: „A magyar ifjúság problémái”; dr. szentpéteri Kun Béla debreceni egyetemi tanár: „Az ifjúság és az egyház” címmel. A középiskolás leánykonferencia védnöke volt özv. Koncz Aurélné, a Dóczi-intézet igazgatója, az előadások helye a Dóczi-intézet tornacsarnoka. Előadásokat tartottak: Uray Sándor ref. lelkész: „Az ifjúság és az egyház”; Tóth Árpádné Dóczi-int. tanárnő: „A magyar leány problémái”; Nagy Erzsébet budapesti hitoktató: „Küzdelem a lélek felsőbbiséért” címen. A középiskolás fiúkonferencia védnöke volt vitéz dr. Bessenyei Lajos református főgimnáziumi igazgató, az előadások helye a Kollégium oratóriuma. Előadásokat tartottak: Dr. Nagy Sándor református főgimnáziumi vallástanárs: „A magyar ifjúság problémái”; Kalas Ferenc v. o. lelkész: „A szovjet és a vallás”; Papp Imre v. o. lelkész: „Az ifjúság és az egyház”; dr. Danesházy Sándor v. o. lelkész: „Küzdelem a lélek felsőbbiséért” címen. — A konferenciával kapcsolatosan november hó 29-én d. u. 5. órakor a Kollégium dísztermében magas színvonalú irodalmi- és művészestély volt. Az előadásokon a nagyközönség köréből és a tanárok közül is többen megjelentek. November 30-án reggel 8—9-ig mind a három csoportban bensőséges bibliatanulmányozás, délután fél öt órakor pedig záróistentisztelet volt a Nagytemplomban, úrvacsoraosztással. Az egész konferencia, az előadások és a hozzászólások, sok lelki értékkel gazdagították a résztvevőket és minden bizonnyal a debreceni diákság nagy javára szolgáltak.

Az új budapesti református egyházmegye espereséül Szabó Imre fásori lelkészt, gondnokául pedig dr. Némethy Károly eddigi főgondnokot jelölte a budapesti egyházak értekezlete. A budapesti Kálvin-téri püspöki másodlelkészi állásra — amelynek díjlevelét most erősítette meg a dunamelléki egyházkerület közgyűlése — Muraközy Gyula kecskeméti lelkipásztort hívta meg az egyház, aki tavasszal foglalja el új hivatalát. Így ő most a hatodik új lelkész Budapesten. — A belső-lipótvárosi új gyülekezet lelkésze dr. Victor János teológiai tanár lesz. A budai-hegyvidéki új gyülekezet lelkészi állását egyelőre nem töltik be. — Leírhatatlanul örülünk a legifjabb, de legnagyobb jövőjű egyházmegyének ily hatalmas kezdeti erőgyarapodásának. Ahol egy Szabó Imre esperessége és egy Némethy Károly gondnoksága alatt egy Muraközy Gyula és egy Victor János lesznek egy Ravasz László rendes lelkésztársaivá : ott Isten valóban nagy dolgokat készít elő. Ez a személyi erőgyarapodás egyébként — Muraközyvel és Victorral — már egymaga megérte a budapesti egyházközségnek az egyházmegyévé alakulását. Lehet ugyan, hogy a „régis szép egységet” Budapesten is siratják egynéhányan. De azon, azt hiszem, Budapesten már az autófuvározók sem búsulnak, hogy ime, megint elmúlt az alkalom egy jó kis parázs-lelkészválasztásra. Nem búsulnak pedig egyszerűen azért, mert Budapesten az ilyen keresethez régebben sem volt módjuk hozzászokni : időtlen idők óta nem volt ott más-ként lelkészválasztás, csak *meghívás útján*. Az eredmény a szemünk előtt van s méginkább lesz ezután.

Hivatalos értesítés.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.
3808—1931. szám.

Körlevél.

Nagytiszteletű Esperes Úr!

Az érdekeltekkel leendő közlés kérésével tudatom, hogy az I. lelkészképesítő szóbeli vizsgálat idejéül 1932. évi február hó 2. (kedd) délelőtti 8 órát, a II. lelkészképesítő szóbeli vizsgálat kezdetéül 1932. évi február 4. (csütörtök) délután 3 órát tűztem ki. Mindkét vizsgálat a debreceni Kollégium épületében tartatik.

Az I. vizsgálatra jelentkezni kell február 1-én (hétfő) délelőtt 11 órakor a lelkészképzőintézeti igazgatónál, ennek hivatalában (Kollégium).

A II. vizsgálatra jelentkezni kell február 3-án (szerdán) déli 12 órakor az egyházkerületi lelkészi főjegyzőnél, a püspöki hivatalban.

A zárthelyi írásbeli vizsgálatok a jelentkezők napjain délután 3 órakor tartatnak meg az oratóriumban.

Mind az I., mind a II. vizsgálatra jelentkezők a vizsgálatot megelőzőleg egy hónappal tartoznak okmányaikat (theol. végbizonyít-

ványok ; illetőleg I. lelkészképesítő vizsg. bizonyítvány ; az összes szolgálati bizonyítványok a theol. tanfolyam bevégezése, illetőleg az I. lelkészképesítő vizsgálat letétele óta) a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz, illetőleg az egyházkerületi főjegyzőhöz (Maklár Károly lelkészhez, Kunhegyes) beküldeni, hogy az esetleges hiányok pótlására idő álljon rendelkezésre.

Felkérem nagytiszteletű Esperes urat arra is, hogy amennyiben a vizsgálatot megelőző utolsó hónapban valamelyik jelölt ellen fegyelmi eljárás tételnek folyamatba, úgy erről, a vizsgálat idejét megelőzően, hozzám jelentést tenni méltóztassék.

Debrecen, 1931 november.

Atyafiságos szeretettel :

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

Pályázati hirdetés

a kemecsei református, öt tanerős iskolánál, a II-ik számú jérfitanítói állásra. A Néptanítók Lapjában való megjelenés tizedik napjának estéjéig lehet kérvényezni. Fizetés : törvényszerű ; lakás kerttel. Kötelességek : a mindennapi iskola egy osztályának vezetése ; vasárnapi, gazdasági ismétlőiskolai oktatás, belmissziói munka ; szükség esetén az orgonistakántor helyettesítése istentisztelet végzésében, énekkar vezetésében, temetésben. Az énekkarnak kötelezett tagja. Családi állapot feltüntetendő. Állás értesítésre azonnal elfoglalandó. B-lisztások előnyben. — Személyes jelentkezés próbára, önköltségen, felhívásra — ajánlatos. **Presbiterium.**

Pályázat.

A hetei református egyház presbiteriuma pályázatot hirdet a halálozás folytán megüresedett kántortanítói állásra.

Javadalom : Természebeni lakás kerttel, 23.50 q búza, 11.50 q gabona, 5 öl tűzifa ára, 7 kat. hold föld jövedelme. Stóla. Államsegély. Értékegység 48. Kötelesség : I—VI. vegyes osztályok vezetése. Mindennemű belmissziói munkában segédkezés. Presbiteri jegyzőkönyv vezetése. Ifjúság vezetése. Kanonikus órákon lelkész helyettesítése.

A kellőleg felszerelt kérvények a hetei református lelkészi hivatalhoz nyújtandók be 1931. év december hó 20-ig. (Hete ; u. p. Tarpa, Bereg vármegye.) B-lisztások, törpe iskolákban működő tanítók előnyben.

Hete, 1931. évi november hó 26-án.

Zámbory Sándor,
református lelkész.

TARTALOM : Régi magyar : A kollégium jövője. — K. B. : Ráfogások. — Híradás : Bartha László : Római és evangéliumi misszió Tiszalókon. — Külföldiek. — Hivatalos értesítés : Körlevél. Pályázatok.

Laptulajdonos : **Dr. KUN BÉLA.**

Magyarország aranyhoszorús mestere

Szlezák László

harang- és ércöntőde, harangfelsze-
relés és haranglábgyár

BUDAPEST, VI., FRANGEPÁN-U. 77. SZ.

Telefon: Aut. 913-53. sz. Kötséggvetéssel díjmentesen szolgál.

BUDAPEST-ANGYALFÖLDI REF. TEMPLOM RÉSZÉRE
KÉSZÍTETT HARANG, MELYET DR. RAVASZ LÁSZLÓ PÜSPÖK ÚR
AVATOTT FEL.

Előnyös fizetési feltételek. Számos egyházi elismerőlevél

Az 1900. évi párisi világkiállításon díszoklevéllel, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton kormány-díszoklevéllel, 1927. és 1928. évi budapesti, székesfehérvári, szentesi és szombathelyi kiállításokon nagy aranyéremmel kitüntetve, 1930. évi nemzetközi vásáron emléklappal kitüntetve.

A budapesti Bazilika 7945 kilogrammos új harangja gyáramban készült.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése
Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

Külön fűtőképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.
Magyar gyártmányú zomanc-edények,
zsir-bödönök, diszociáló-hesek, husvago-gépek.
Telefon 6. és 15-48.

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1931—2474

Fali olvasótáblák, mozgatható betűk, szemléltető képek.

Ligárt M.: Fali olvasótáblák az ABC-hez, a
7 darab lap . . . . . 3.—
a 7 darab vászonra felhúzva, akasztóval
ellátva . . . . . 38.—

Vezérkönyvek.

Ligárt M.: Útmutató az Ábécéhez 3-20
Bodor D.: Tanácsadó az Ábécéhez 3-60
Ligárt M.: Beszéd- és értelemgyakorlatok
vezérkönyve, I—IV. o. 9-60
Ligárt M.: Magyar nyelvi vezérkönyv, II—VI. 10-40
Ligárt M.: Számtani vezérkönyv, I—VI. o. 10-40
Somorjai L.: Tornatanítási vezérkönyv, I—VI. 5-50
Szele M.: Vezérkönyv a vallástanításhoz . . 2-80

Népiskolai egységes vezérkönyvek.

Szerkesztik: Quint József és Körösi Henrik.

Molnár Oszkár: A tanítási módszer történelmi
fejlődése. Quint József előszavával . . . 3—
Fodor Ferenc: A magyar elemi népiskolai föld-
rajzi oktatás . . . . . 4—
Quint—Stelly—Stoimár: A természeti és gazda-
dasági ismeretek tanítása a III—IV. osztályban 6-40
Quint—Drozdly: A beszéd- és értelemgyakorla-
tok tanítása az I. osztályban 9-20
Háros—Körösi: A magyar fogalmazás vezér-
könyve 4-40
Quint—Drozdly: A beszéd- és értelemgyakorla-
tok tanítása a II. osztály számára . . . 10—
Berwaldszky—Tscheik: A rajzoktatás vezér-
könyve. Sajtó alá rendezte: Luttor Ignác 16—
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a beszéd- és
értelemgyakorlatokhoz . . . . . 4—
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a helyesírás
és magyar nyelvtan tanításához 3-60
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a természet-
rajz, gazdaságtan és háztartástan tanítá-
sához 2-80
Biró K. L.: Gyakorlati példatár a fogalmazás
tanításához, II., III., IV. és V—VI. oszt.
együtt, osztályonként, á 1-20
Vallástanítási és egyházi énektanítási tanterv
és utasítás, 1929. évi kiadás. (A református
Egyetemes Konvent kiadványa) 1-20
Straub—Vadász: A számolás és mérés tanítá-
sának vezérkönyve 4-80
Móczár M.: Vezérkönyv a természetrajz, gaz-
daságtan és háztartástan tanításához,
III—IV. oszt. számára . . . . . 3—

„MÉLIUSZ“

könyvkereskedés

Debrecen, Ferenc József út 26.